

**CELEBRAR LES EXÈQUIES
DELS QUI HAN FALTAT DURANT
LES RESTRICCIONS
A CAUSA DEL COVID-19**

**Delegació diocesana de Litúrgia
Arquebisbat de València**

1. INTRODUCCIÓ

Durant el temps de confinament a causa de la pandèmia provocada pel COVID-19, moltes famílies s'han vist obligades per les circumstàncies a realitzar el sepeli dels difunts sense poder celebrar les exèquies cristianes.

Al fet dolorós de la mort d'un ser estimat s'ha unit, en molts casos, la impossibilitat d'acompanyar al difunt en els seus últims moments a l'hospital, el no poder veure físicament el cos del difunt i no tindre el consol d'una celebració exequial per a encomanar la seua ànima a la misericòrdia de Déu.

Aquest sofriment ha arribat no sols a la família directa, que no ha pogut assistir a l'enterrament en el cementeri, sinó també a amics i veïns del difunt o de la seua família que no han pogut manifestar les seues condolences per la defunció.

No podem oblidar que la vivència anòmala de la mort i el dol que hem hagut de viure en aquestes setmanes pot haver produït gran desassossec i desesperança en els fidels cristians.

El present material vol ser una ajuda als rectors i capellans dels cementeris per a dur a terme allò que no es va poder realitzar i acompanyar pastoralment a les famílies que han patit la pèrdua d'un ser estimat i no han pogut acomiadar-se ni encomanar-lo a la misericòrdia de Déu mitjançant el ritu exequial.

2. INDICACIONS PRÈVIES

Convé, primer de tot, identificar els diferents casos que ens podem trobar en la vida pastoral per a trobar la resposta adequada a cada família.

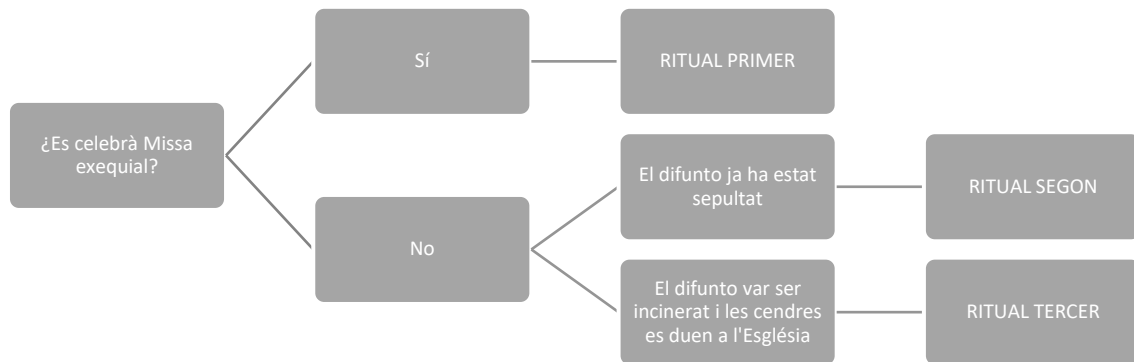
En primer lloc, alguns difunts van tindre celebració de la Missa exequial, però a elles només va poder assistir un nombre reduït de familiars, bé en el temple, bé en el mateix cementeri. En aquest cas, aplicarem el **ritual 1**.

Un segon cas és el d'aquells difunts que ja han sigut inhumats en el cementeri (bé el seu cos o bé les seues cendres), però no van tindre la Missa exequial. En aquest cas, aplicarem el **ritual 2**.

Finalment, alguns difunts van ser incinerats, però les seues cendres encara no han sigut depositades en el cementeri i no van tindre la Missa exequial. En aquest cas, s'ha d'aplicar el **ritual 3**.

A més, seria convenient celebrar una Missa per tots els difunts a causa del COVID-19 quan siga possible. Per a això podem utilitzar les oracions del Missal per a les Misses de difunts, per a diversos difunts i, depenent del dia, un formulari per al temps pasqual o per a fora del temps pasqual. Aquesta Missa es pot celebrar en els dies firals i, per motius excepcionals d'utilitat pastoral, un diumenge, sempre fora del temps pasqual o de les solemnitats de la Santíssima Trinitat o el *Corpus*.

3. ESQUEMA D'ÚS D'AQUEST SUBSIDI

RITUAL PRIMER
CELEBRACIÓ DE LA MISSA PER UN DIFUNT
QUAN JA ES CELEBRAREN LES EXÈQUIES
SENSE L'ASSISTÈNCIA DE LA COMUNITAT CRISTIANA

Orientacions litúrgiques i pastorals

1. A causa de les restriccions pel COVID-19, molts difunts han pogut tindre la Missa exequial, en el temple parroquial, en el mateix cementeri o en el tanatori, abans de rebre cristiana sepultura.
2. No obstant això, a aquestes celebracions només van poder assistir alguns membres de la família del difunt i tant la resta de familiars, com els amics i la pròpia comunitat cristiana, no ha pogut reunir-se per a la pregària en favor del mort.
3. Convé, doncs, que en diàleg amb la família, es fixe una celebració de l'Eucaristia per l'etern descans del difunt. Aquesta Missa, que no és exequial, no obstant això, té una gran importància cristiana i social. Cuiden, per tant, els rectors, que aquells difunts que no van poder ser encomanats a la misericòrdia de Déu per tota la comunitat cristiana, puguin tindre aquesta celebració pel seu etern descans.
4. En aquest cas tan peculiar, convé que se celebri la Missa per un sol difunt, sense que obste la possibilitat de, en el seu temps, recordar en una mateixa Eucaristia a tots els difunts de la Parròquia.
5. Per a aquesta celebració, que pot tindre's tots els dies, excepte els diumenges de Pasqua i les solemnitats, poden usar-se ornaments de color morat. Les lectures podran ser les del dia corresponent o bé, preses del leccionari de difunts.
6. Cuide's l'homília de manera que no siga un elogi fúnebre pel difunt sinó una proclamació de la victòria de Crist sobre la mort, fonament de l'esperança en la vida eterna.
7. Si es considera oportú, pot posar-se en algun lloc una fotografia del difunt, especialment si els familiars no van poder acomiadar-se d'ell.
8. Si es creu convenient, al final de la celebració, un familiar pot fer una breu al·locució. Aquestes paraules han de tindre o bé elements biogràfics, o bé una acció de gràcies als presents per l'assistència i la pregària, o un testimoni cristià de la vida del difunt si constitueix un motiu d'edificació del poble cristià. S'ha d'evitar en tot cas un mer elogi i introduir elements aliens a la fe cristiana. Aquestes paraules siguen breus i entreguen-se al sacerdot amb antelació per a la seua revisió i orientació. No s'admeten testimonis o paraules espontànies.

1. La celebració de la Missa comença com de costum, amb el cant d'entrada, seguit del senyal de la creu i la salutació litúrgica. El sacerdot o un lector pot introduir la celebració amb aquesta monició o amb altres paraules adequades:

Estimats germans:

Fa uns dies (fa unes setmanes), enmig de les dificultats pròpies d'aquest temps que hem viscut, els familiars de **N.** vivien l'experiència dolorosa de la seua defunció. Tots ens hauríem volgut unir al dolor dels nostres germans i manifestar-los la nostra proximitat i afecte. Ara, moguts per la nostra fe i l'esperança en la resurrecció, celebrem aquesta Eucaristia per a encomanar al nostre germà (la nostra germana) a la misericòrdia de Déu. És l'Església que es reuneix per a orar i per a proclamar la victòria de Crist sobre la mort. És l'Església que intercedeix pels seus fills difunts perquè aconseguisquen la vida eterna en el Regne de Déu. És l'Església que abraça als familiars i amics de **N.** per a consolar-los i animar-los.

2. Llavors, es dona inici a l'acte penitencial. Acabat el mateix, el sacerdot diu l'oració col·lecta:

Preguem.

Déu, Pare totpoderós,
que pel baptisme ens heu configurat
amb la mort i resurrecció del vostre Fill,
concediu al vostre servent (a la vostra serventa) **N.**
que, lliure dels llaços de la mort,
puga gaudir de la companyia dels vostres escollits.
Per nostre Senyor Jesucrist.

R/. Amén.

3. Comença la litúrgia de la Paraula. Poden prendre's les lectures del dia o bé triar-se les lectures del leccionari de difunts.

4. Acabada l'homília, s'introdueix la pregària dels fidels.

Demanem al Senyor que escolte la nostra oració i atenga les súpliques de la seua Església.

— Perquè el Senyor, que es compadeix de tota criatura, purifiqui amb la seua misericòrdia i concedisca els gojos del paradís al nostre germà (la nostra germana).
Preguem al Senyor.

— Perquè el Senyor, que el (la) va crear del no-res i el (la) va honrar fent-ho (fent-la) imatge del seu Fill, li retorne en el regne etern la primitiva bellesa de l'home. Preguem al Senyor.

— Perquè li concedisca el descans etern i el (la) faça gaudir en l'assemblea dels sants. Preguem al Senyor.

— Perquè el Senyor, consol dels quals ploren i força dels quals se senten abatuts, alleuge la tristesa dels quals el (la) ploren i els concedisca trobar-ho (trobar-la) novament en el regne de Déu. Preguem al Senyor.

— Per l'etern descans de tots els difunts, perquè el Senyor els concedisca el vestit de festa i puguen gaudir de l'alegria que no s'acaba. Preguem al Senyor.

Senyor, que la nostra oració suplicant
servisca de profit al vostre fill (a la vostra filla) **N.**,
perquè, lliure de tot pecat,
participi ja de la vostra redempció.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

R/. Amén.

5. **La litúrgia eucarística comença amb la presentació dels dons, i continua com de costum.**

6. **El sacerdot diu l'oració sobre les ofrenes:**

Tingueu misericòrdia, Senyor, del vostre servent (de la vostra serventa) **N.**,
per qui vos oferim aquest sacrifici de lloança,
perquè, en virtut d'aquests misteris de reconciliació,
meresca ressuscitar a la vida vertadera.
Per Jesucrist, el nostre Senyor.

7. **S'utilitza el prefaci de difunts. En temps pasqual, també pot usar-se un prefaci d'aquest temps.**

8. **Acabada la distribució de la comunió, el sacerdot es dirigeix a la seu des de la qual, després d'un moment de silenci, diu l'oració per a després de la comunió:**

Preguem.

Confortats amb els sagraments que donen la vida
vos demanem, Senyor, pel nostre germà (per la nostra germana) **N.**,
que va participar de la vostra aliança en la terra;
purifiqueu-lo (purifiqueu-la) per aquesta celebració
perquè pugui gaudir eternament de la pau de Crist.
Ell, que viu i reina pels segles dels segles.

R/. Amén.

9. En aquest moment, si es creu convenient, un familiar pot dirigir unes paraules als fidels. Per a això, seguisca's l'indicat en el n. 8 de les orientacions litúrgiques i pastorals.

10. El sacerdot finalitza la Missa amb la benedicció i el comiat al poble.

V/. Senyor, + doneu-li el descans etern.

R/. I brille sobre ell (ella) la llum eterna.

V/. Descanse en pau.

R/. Amén.

V/. La seua ànima i les ànimes de tots els fidels difunts,
per la misericòrdia de Déu,
descansen en pau.

R/. Amén.

V/. Germans, aneu-vos-en en pau.

R/. Donem gràcies a Déu.

RITUAL SEGON
CELEBRACIÓ DE LA MISSA EXEQUIAL
QUAN EL COS O LES CENDRES HAN SIGUT JA INHUMADES

Orientacions litúrgiques i pastorals

1. Atés que la Missa exequial, tant si se celebra dins de les exèquies com si té lloc en un altre moment, ocupa el primer lloc entre les Misses pels difunts, pot celebrar-se tots els dies, excepte les solemnitats de precepte, el Tridu Pasqual i els diumenges d'Advent, Quaresma i Pasqua.
2. D'acord amb la importància litúrgica d'aquesta Missa i per a possibilitar que se celebri de manera prou expressiva i adaptada al caràcter de la vida cristiana del difunt i la seua família, convé que aquesta Missa s'oferisca per un sol difunt. Això no impedeix que la comunitat cristiana oferisca una Missa per tots els difunts, utilitzant el formulari corresponent del Missal Romà.
3. És molt convenient que, abans de la celebració de la Missa, se celebri una part de la Litúrgia de les Hores presa de l'Ofici de difunts. La Delegació diocesana de Litúrgia oferirà un fullet amb les Vespres per un difunt. Aquestes Vespres, celebrades abans de la Missa ofereixen un espai per a l'oració i preparen a viure amb més intensitat la celebració eucarística. El sacerdot pot presidir aquesta celebració utilitzant la capa pluvial morada.
4. Cuide's l'homilia de manera que no siga un elogi fúnebre pel difunt sinó una proclamació de la victòria de Crist sobre la mort, fonament de l'esperança en la vida eterna.
5. Si es considera oportú, pot posar-se en algun lloc una fotografia del difunt, especialment si els familiars no van poder acomiadar-se d'ell.
6. Si es creu convenient, al final de la celebració, un familiar pot fer una breu al·locució. Aquestes paraules han de tindre o bé elements biogràfics, o bé una acció de gràcies als presents per l'assistència i la pregària, o un testimoni cristià de la vida del difunt si constitueix un motiu d'edificació del poble cristià. S'ha d'evitar en tot cas un mer elogi i introduir elements aliens a la fe cristiana. Aquestes paraules siguen breus i entreguen-se al sacerdot amb antelació per a la seua revisió i orientació. No s'admeten testimonis o paraules espontànies.

1. Després del cant d'entrada i de la salutació al poble, el sacerdot es dirigeix als fidels amb aquestes paraules o altres semblants:

Estimats germans: Ens reunim hui per a implorar la misericòrdia divina a favor seu del nostre germà (la nostra germana) **N.**, recentment mort (morta) i que, a causa de la situació que hem viscut no vam poder reunir-nos per a resar junts pel seu etern descans. Les seues restes mortals descansen ja en el cementeri, però la seua ànima es troba en camí cap a la trobada amb el Senyor. Per això, unim la nostra pregària perquè Crist, vencedor del pecat i de la mort, obriga les portes del seu regne al nostre germà (la nostra germana) i també perquè console i enfortisca la fe i l'esperança dels seus familiars i amics. Celebrar l'Eucaristia i encomanar la vida de **N.** a la misericòrdia de Déu serà, sens dubte, el millor gest per a mitigar la nostra tristesa i proclamar la nostra fe en Crist ressuscitat.

2. A continuació, el celebrant inicia l'acte penitencial amb aquestes o semblants paraules:

Demanem humilment a Jesucrist, vencedor de la mort, el perdó dels nostres pecats.

Per la vostra sang preciosa, vessada en la creu
per al perdó del nostre pecats:
Senyor, tingueu pietat.
R/. Senyor, tingueu pietat.

Per la vostra admirable resurrecció del sepulcre,
per la qual ens va deslliurar de la mort:
Crist, tingueu pietat.
R/. Crist, tingueu pietat.

Per la vostra gloriosa entrada en els cels,
per la qual ens va obrir la portes de la vida:
Senyor, tingueu pietat.
R/. Senyor, tingueu pietat.

El celebrant conclou amb la següent pregària:

Déu totpoderós
tinga misericòrdia de nosaltres,
perdone els nostres pecats
i ens porte a la vida eterna.

R/. Amén.

3. **Acabat el mateix, el sacerdot diu l'oració col·lecta:**

Preguem.

Déu, Pare totpoderós,
que pel baptisme ens heu configurat
amb la mort i resurrecció del vostre Fill,
concediu al vostre servent (a la vostra serventa) **N.**
que, lliure dels llaços de la mort,
puga gaudir de la companyia dels vostres escollits.
Per nostre Senyor Jesucrist.

4. **La litúrgia de la Paraula es desenvolupa com habitualment, bé prenent les lectures pròpies del dia, bé seleccionant-les del leccionari per a les Misses de difunts.**

5. **Per a l'oració dels fidels es pot utilitzar qualsevol formulari del Ritual d'exèquies o del llibre de l'oració dels fidels. En aquesta missa és recomanable utilitzar el formulari que inclou la lletania dels sants. A aquesta lletania poden afegir-se els sants patrons del lloc i el titular de l'Església. La lletania es diu o canta de genolls, excepte en els diumenges i els dies del temps de Pasqua, que es roman dempeus.**

Preguem germans, a Déu, Pare totpoderós, i demanem la intercessió dels sants, que en la glòria gaudeixen ja de la comunió celestial, perquè el Senyor aculla en el goig etern al nostre germà (la nostra germana) **N.:**

[Posem-nos de genolls]

Déu Pare celestial,		tingueu pietat d'ell (ella).
Déu Fill, redemptor del món,		tingueu pietat d'ell (ella).
Déu Esperit Sant,		tingueu pietat d'ell (ella).
Trinitat santa, un sol Déu,	t	tingueu pietat d'ell (ella).

Santa Maria, Mare de Déu,		pregueu per ell (ella).
Sants Àngels de Déu,		pregueu per ell (ella).
San Josep,		pregueu per ell (ella).
Sant Joan Baptista,		pregueu per ell (ella).
Sants Pere i Pau,		pregueu per ell (ella).
Sant Esteve,		pregueu per ell (ella).
Sant Vicent,		pregueu per ell (ella).
Sant Agustí,		pregueu per ell (ella).
Sant Gregori,		pregueu per ell (ella).
Sant Benet,		pregueu per ell (ella).
Sant Francesc,		pregueu per ell (ella).
Sant Domènec,		pregueu per ell (ella).
San Francesc Xavier,		pregueu per ell (ella).

Santa Teresa de Jesús,
Santa Mònica,
Sants i santes de Déu,

pregueu per ell (ella).
pregueu per ell (ella).
pregueu per ell (ella).

Invocuem ara a Crist, vencedor del sepulcre, i fem memòria dels seus misteris salvadors, amb els quals va arrancar als homes del poder de la mort:

Crist, Fill de Déu viu,

R/. Acolliu-lo (Acolliu-la) en el vostre regne.

Vós que vau acceptar la mort per nosaltres.

R/. Acolliu-lo (Acolliu-la) en el vostre regne.

Vós que vau ressuscitar d'entre els morts,
com a primícia dels qui han mort.

R/. Acolliu-lo (Acolliu-la) en el vostre regne.

Vós que heu de vindre a jutjar
als vius i als morts.

R/. Acolliu-lo (Acolliu-la) en el vostre regne.

A aquest germà nostre (aquesta germana nostra)
que va rebre de Vós la llavor de la immortalitat.

R/. Acolliu-lo (Acolliu-la) en el vostre regne.

A aquest germà nostre (aquesta germana nostra)
amb qui esperem trobar-nos
en la glòria del cel.

R/. Acolliu-lo (Acolliu-la) en el vostre regne.

Acabem la nostra pregrària, demanant també per les necessitats del món i de l'Església:

Assistiu al Papa i a tots els ministres de l'Església,

R/. Vos ho demanem, Senyor.

Concediu la pau i la concòrdia a tots els pobles de la terra.

R/. Vos ho demanem, Senyor.

A nosaltres mateixos conserveu-nos en el vostre sant servei.

R/. Vos ho demanem, Senyor.

A tots els que ploren la mort del nostre germà (la nostra germana) **N.** consoleu-los i
conforteu-los.

R/. Vos ho demanem, Senyor.

El que presideix, dempeus, conclou les lletanies amb la següent oració:

Escolteu, Senyor, les nostres súpliques
i tingueu misericòrdia del teu servent (de la teua serventa) **N.**,
i, ja que la vertadera fe
el (la) va unir ací, en la terra, al poble fidel,
que la vostra bondat ara l' (la) unisca
al cor dels àngels i escollits.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

R/. Amén.

6. La celebració de la Missa continua com de costum.

7. Dita l'oració després de la comunió, el sacerdot pot pronunciar unes paraules de comiat, amb aquest text o una altra semblança:

Al final de la nostra celebració, en la qual hem recordat a nostra germà, (la nostra germana) **N.** i en el curs de la qual hem pregat també pel seu etern descans, permeteu-me unes paraules d'agraïment en nom dels seus familiars més pròxims.

La vostra presència ací dona testimoniatge de l'estima que sentiu cap a ells i que se vos agracix sincerament. Però, sobretot, se vos vol donar les gràcies per la vostra oració en favor de **N.**; és, sens dubte, el millor tribut que ara podem oferir-li.

Que aquesta reunió, que hui s'acomiada en aquesta església amb l'aire de tristesa de quant envolta la mort, pugui reunir-se de nou en l'alegria plena del Regne de Déu.

8. És oportú que la celebració acabe amb la benedicció solemne:

V/. El Senyor siga amb vosaltres.

R/. I amb el vostre esperit.

V/. El Déu de tot consol,
que amb amor va crear a l'home
i, en la resurrecció del seu Fill,
ha donat als creients l'esperança de ressuscitar,
vesse sobre vosaltres la seua benedicció.

R/. Amén.

V/. Ell concedisca el perdó de tota culpa
als quals viviu encara en aquest món,
i atorgue als que han mort
el lloc de la llum i de la pau.

R/. Amén.

V/. I a tots vos concedisca
viure eternament feliços amb Crist,
al qual proclamem ressuscitat d'entre els morts.

R/. Amén.

V/. I la benedicció de Déu totpoderós,
Pare, Fill + i Esperit Sant,
descendisca sobre vosaltres i vos acompanye sempre.

R/. Amén.

V/. Germans, aneu-vos-en en pau.

R/. Donem gràcies a Déu.

RITUAL TERCER

CELEBRACIÓ DE LA MISSA EXEQUIAL DAVANT LES CENDRES DEL DIFUNT

Orientacions litúrgiques i pastorals

1. Durant aquest temps de pandèmia molts difunts ha sigut incinerats sense haver-se celebrat els ritus exequials pel seu etern descans. En aquest cas, es pot celebrar la Missa exequial pel difunt, portant l'urna amb les cendres al temple parroquial. En tot cas han de tindre's en compte les següents precaucions:

a) Si el difunt va tindre Missa exequial abans o després de la cremació, no es pot usar aquest ritu, sinó que ha de celebrar-se una Missa pel difunt segons els formulari del Missal Romà, Misses en la commemoració d'un difunt. **En aquest cas no poden portar-se les cendres al temple.**

b) **Si les cendres del difunt no es depositaran posteriorment en un lloc apropiat del cementeri (per exemple, si seran escampades o conservades en la llar), no ha de procedir-se al ritu exequial.**

c) En el cas de la Missa pel difunt no exequial, no poden portar-se les cendres a l'Església, ni tan sols en l'aniversari, perquè el trasllat posterior del cos dels difunts al temple es reserva per als sants canonitzats.

2. Cuide's l'homília de manera que no siga un elogi fúnebre pel difunt sinó una proclamació de la victòria de Crist sobre la mort, fonament de l'esperança en la vida eterna.

3. Si es creu convenient, al final de la celebració, un familiar pot fer una breu al·locució. Aquestes paraules han de tindre o bé elements biogràfics, o bé una acció de gràcies als presents per l'assistència i la pregària, o un testimoni cristià de la vida del difunt si constitueix un motiu d'edificació del poble cristià. S'ha d'evitar en tot cas un mer elogi i introduir elements aliens a la fe cristiana. Aquestes paraules siguen breus i entreguen-se al sacerdot amb antelació per a la seua revisió i orientació. No s'admeten testimonis o paraules espontànies.

1. El ministre, al costat de la porta de l'Església, es dirigeix als presents amb aquestes o similars paraules:

Estimats familiars [i amics]: En aquest moment de dolor en què vos ha sumit la mort de N., amb qui heu conviscut llargs anys i a qui tant estimàveu, l'Església vos rep i vol reanimar i enfortir la vostra esperança. Confieu en Déu, que ell vos ajudarà; espereu en ell, i vos aplanarà el camí.

2. A continuació, s'entra l'urna amb les cendres a l'Església i es deposita en el lloc preparat. Al costat d'elles es col·loca el ciri pasqual.

El ministre saluda al poble:

V/. El Senyor estiga amb vosaltres.

R/. I amb el teu esperit.

3. Després es dirigeix als fidels reunits amb aquestes o altres paraules semblants:

Germans: Ens hem reunit hui, en un moment especialment trist i dolorós, en primer lloc, per a confessar, davant les cendres del nostre germà (la nostra germana) N., la nostra fe en què la vida no acaba al costat del sepulcre. I també per a envoltar amb el nostre afecte i la nostra pregària a uns amics que estan tristos per la mort d'aquell (aquella) a qui estimaven. I, finalment, per a demanar a Déu que perdone les culpes que, durant la seua vida, va cometre el nostre germà (la nostra germana) que ha mort. Que el Senyor escolte les nostres pregàries i es compadisca davant les llàgrimes dels qui ploren.

4. El que presideix encén el ciri pasqual, dient:

Al costat del cos, ara sense vida,
del nostre germà (la nostra germana) N.,
encenem, oh Crist Jesús, aquesta flama,
símbol del vostre cos gloriós i ressuscitat;
que la resplendor d'aquesta llum il·lumine les nostres tenebres
i done llum al nostre camí d'esperança,
fins que arribem a Vós, oh claredat eterna,
que viviu i regneu, immortal i gloriós,
pels segles dels segles.

R/. Amén.

5. I es diu la següent oració col·lecta:

Preguem.

Vos encomanem, Senyor,
al nostre germà (la nostra germana) **N.**,
a qui en aquesta vida mortal
vau envoltar amb el vostre amor infinit;
concediu-li ara que, lliure de tots els mals,
participe en el descans etern.
I ja que aquest primer món va acabar per a ell (ella),
admeteu-lo (admeteu-la) en el vostre paradís,
on no hi ha plor ni dol ni dolor,
sinó pau i alegria eternes.
Pel nostre Senyor Jesucrist, el vostre Fill,
que viu i reina amb Vós en la unitat de l'Esperit Sant,
i és Déu pels segles dels segles.

R/. Amén.

6. **La lectures poden prendre's de la Missa pròpia del dia o del leccionari de difunts.**

7. **Després de l'homilia es fa l'oració dels fidels:**

Demanem al Senyor que escolte la nostra oració i atenga les súpliques de la seua Església.

— Perquè el Senyor, que es compadeix de tota criatura, purifiqui amb la seua misericòrdia i concedisca els gojos del paradís al nostre germà (la nostra germana).
Preguem al Senyor.

— Perquè el Senyor, que el (la) va crear del no-res i el (la) va honrar fent-lo (fent-la) imatge del seu Fill, li retorne en el regne etern la primitiva bellesa de l'home. Preguem al Senyor.

— Perquè li concedisca el descans etern i el (la) faça gaudir en l'assemblea dels sants.
Preguem al Senyor.

— Perquè el Senyor, consol dels qui ploren i força dels qui se senten abatuts, alleuge la tristesa dels quals el (la) ploren i els concedisca trobar-ho (trobar-la) novament en el regne de Déu. Preguem al Senyor.

Senyor, que la nostra oració suplicant
servisca de profit al vostre fill (a la vostra filla) **N.**,
perquè, lliure de tot pecat,
participe ja de la vostra redempció.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

R/. Amén.

8. **La Missa continua, com de costum. Les oracions es prenen dels formularis pels difunts i el prefaci de difunts.**

9. **Acabada la distribució de la comunió, el sacerdot des de la seu diu la següent oració:**

Preguem.

Senyor i Déu nostre,
pel sagrament del Cos del vostre Fill
que ens vau deixar com a viàtic
per a la vida eterna,
vos demanem que el nostre germà (la nostra germana) **N.**,
siga conduïda al banquet del vostre regne.
Per Jesucrist nostre Senyor.

R/. Amén.

10. **Dita l'oració després de la comunió, el ministre, des de la seu, diu:**

Després d'haver pregat pel nostre germà (la nostra germana) **N.**, anem ara a acomiadar-nos de les seues cendres, l'última presència sensible que d'ell (ella) tenim. Este el nostre últim adeu, encara que no ens lleva la tristesa de la separació, ens dona no obstant això el consol de l'esperança. Vindrà un dia en què podrem alegrar-nos de nou amb la seua presència. Per això, esperem que aquesta assemblea, que hui en aquesta església s'acomiada amb aires de tristesa, es reunirà de nou un dia en l'alegria del regne de Déu. Consolem-nos doncs mútuament amb aquesta esperança cristiana

Tot pregunen un moment en silenci.

L'aigua que vessarem ara sobre les cendres d'aquest germà nostre (d'aquesta germana nostra) ens recorda que en el baptisme va ser fet (feta) membre del cos de Jesucrist, que va morir i va ser soterrat, però que amb la seua gloriosa resurrecció va vèncer la mort. [L'encens amb què després les perfumarem ens portarà a la memòria que el que ara només són les seues cendres van ser temple de l'Esperit i estan cridades a ser, per la resurrecció, pedres vives del temple de la Jerusalem celestial.]

El ministre asperja i incensa les cendres.

11. **Després el que presideix afegix la següent oració:**

Preguem.

Senyor Jesucrist, redemptor del gènere humà,
vos demanem que doneu entrada al vostre paradís
al nostre germà (la nostra germana) **N.**,
que acaba de tancar els seus ulls a la llum d'aquest món
i els ha oberts per a contemplar-vos a Vós Llum vertadera;

lliureu-lo (lliureu-la), Senyor, de la foscor de la mort
i feu que amb Vós gaudisca en el festí de les noces eternes;
que s'alegre en el vostre regne, la seua vertadera pàtria,
on no hi ha ni tristesa ni mort,
on tot és vida i alegria sense fi,
i contemple el vostre rostre gloriós
pels segles dels segles.

R/. Amén.

12. Després, el que presideix afegix:

Que el Senyor òbriga les portes del triomf
al nostre germà (a la nostra germana),
perquè, acabat el dur combat
de la seua vida mortal,
entre com a vencedor (vencedora)
per les portes dels justos
i a les seues tendes entone cants de victòria
pels segles dels segles.

R/. Amén.

I a tots ens done la certesa
que no està mort (morta), sinó que dorm,
que no ha perdut la vida, sinó que reposa,
perquè ha sigut cridat (cridada)
a la vida eterna pels segles dels segles.

R/. Amén.

V/. Senyor, + doneu-li el descans etern.

R/. I brille sobre ell (ella) la llum eterna.

V/. Descanse en pau.

R/. Amén.

V/. La seua ànima i les ànimes de tots els fidels difunts,
per la misericòrdia de Déu,
descansen en pau.

R/. Amén.

V/. Germans, aneu-vos-en en pau.

R/. Donem gràcies a Déu.

13. Els familiars prenen amb si l'urna amb les cendres i es dirigeixen al cementeri per a donar-les cristiana sepultura.

ÍNDIX

INTRODUCCIÓ	2.
INDICACIONS PRÈVIES	2.
ESQUEMA D'ÚS D'AQUEST SUBSIDI	3.
RITUAL PRIMER.....	4.
CELEBRACIÓ DE LA MISSA PER UN DIFUNT QUAN JA ES CELEBRAREN LES EXÈQUIES SENSE L'ASSISTÈNCIA DE LA COMUNITAT CRISTIANA	
RITUAL SEGON	8.
CELEBRACIÓ DE LA MISSA EXEQUIAL QUAN EL COS O LES CENDRES HAN SIGUT JA INHUMADES	
RITUAL TERCER	14.
CELEBRACIÓ DE LA MISSA EXEQUIAL DAVANT LES CENDRES DEL DIFUNT	

Delegació diocesana de Litúrgia
Arquebisbat de València